

Październik – miesiąc szerzenia świadomości i akceptacji Zespołu Downa w społeczeństwie

"Zespół Downa nie jest chorobą, lecz częścią bogatego i zróżnicowanego dziedzictwa biologicznego. Dziecko nim dotknięte nie jest upośledzone w swojej istocie, lecz tylko w zakresie wymagań, które stawia mu społeczeństwo, w którym żyje."

Brian Stradford 1993

Wszystkim cudownym Podopiecznym i ich Rodzinom życzymy, by spełniały się Wasze marzenia

Nazwa pochodzi od nazwiska brytyjskiego lekarza Johna Langdona **Downa**, który jako pierwszy opisał tę wadę genetyczną.

Pomimo cech zewnętrznych przypisanych Trisomii 21, każda osoba z zespołem Downa odziedziczyła też cechy swoich bliskich, po Mamie, Tacie, Dziadkach.

Mają swoje potrzeby, zainteresowania, temperament jak każdy z nas. Potrzebują jednak więcej pracy, czasu do osiągnięcia Swoich celów.

Zespół Downa **nie jest chorobą**. To wada genetyczna. Zespołu Downa się nie leczy.

Według aktualnych badań nie można na nie wpłynąć w żaden sposób. Dzieci z Zespołem Downa zupełnie inaczej rozwijają się. **Nie porównujmy ich**. One są tak samo różne, jak każdy człowiek. I tak samo wspaniałe jak każdy z nas. **Pomóżmy** zdobywać świat.

Ograniczenia.

Osoby z zespołem Downa **potrzebują wsparcia** rodziny, terapeutów, aby móc osiągać w życiu kolejne umiejętności.

Ludzie z zespołem Downa mają wiele wad współtowarzyszących wadzie genetycznej: wadę serca, problemy z wzrokiem lub słuchem, wiotkość mięśni i stawów sprawia, że niektóre osoby poruszają się z trudem, mają specyficzny chód.

Osoby z zespołem Downa często nie są samodzielne i potrzebują pomocy drugiej osoby, by radzić sobie z codziennymi czynnościami, **ale czują tak samo jak my, mają pasje, talenty, marzenia.**

Nie odwracajmy wzroku!! Uśmiechnijmy się. Pomóżmy, porozmawiajmy, zapytajmy.

Zachęcamy wszystkich do akceptacji i solidarności z osobami z zespołem Downa.

Każdy z nas zasługuje na miłość, wsparcie, czas, cierpliwość, pomoc, szacunek.